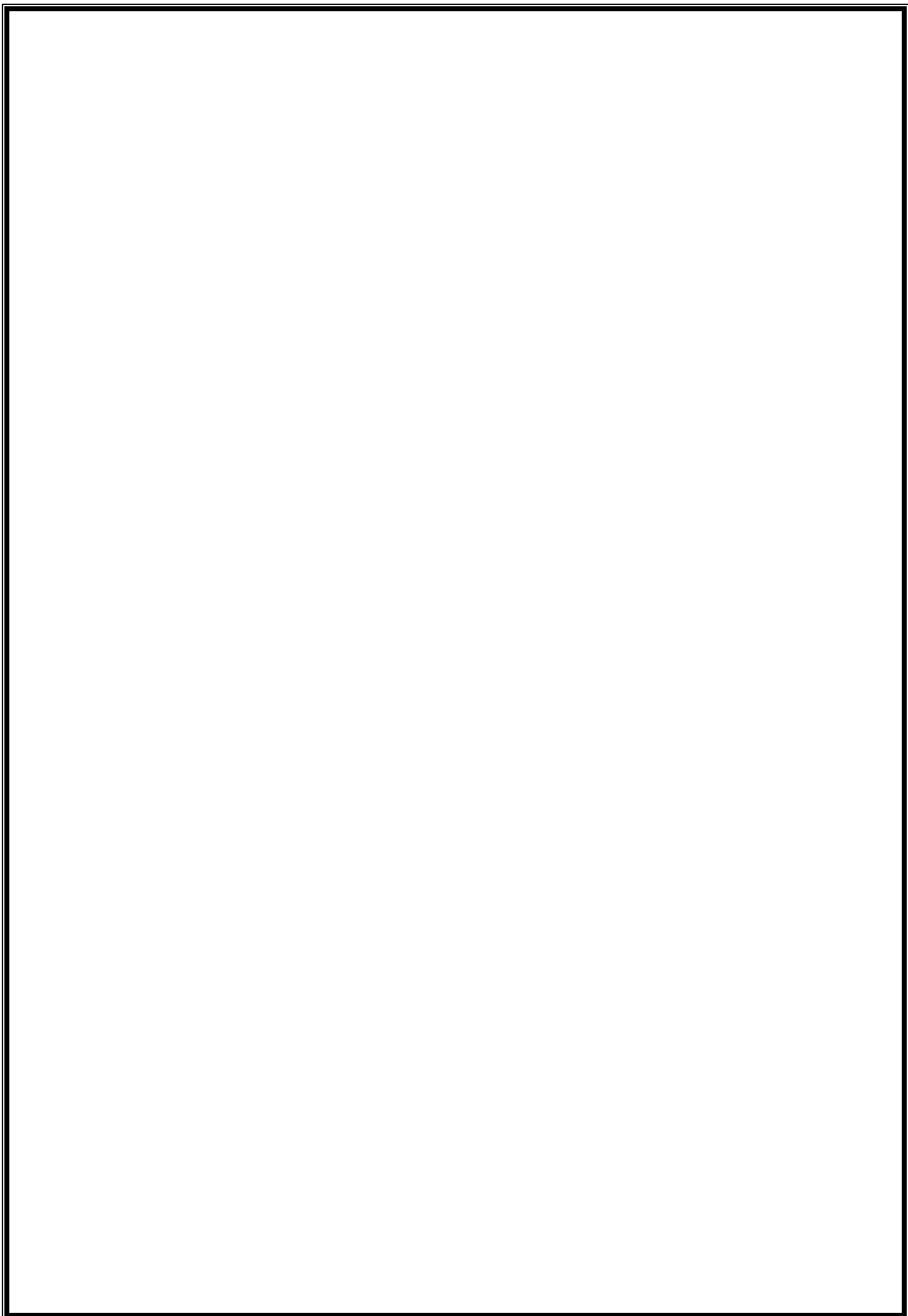

ВЕЛИК ПОКАЕН КАНОН

*Творение на светия наш отец Андрей
Критски, Йерусалимски*

В четвъртък на петата седмица на светия Велик пост, на Утренята.

Песен 1.

Ирмос: Помощник и покровител Той ми бе за спасение — Той е Бог мой и ще Го прославя, Бог на отца ми и ще Го превъзнасям, задето славно се прослави.

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Отде да почна да оплаквам делата на моя окаян живот? Какво ли начало да положа, Христе, на сегашното ридание? Но като милосърден, прости ми прегрешенията.

Върви, окаяна душо, с плътта си, изповядай се на Създателя на всички, откажи се, прочее, от предишното безумие и принеси Богу сълзи в покаяние.

След като усърдно подражавах на престъплението на първосъздадения Адам, познах, че съм се лишил от Бога, от вечното царство и сладост заради моите грехове.

Горко ми, окаяна моя душо, защо се оприличи на първата Ева? — погледна лошо и горчиво бе ранена, докосна дървото и с дързост вкуси от ястието безсловесно.

Наместо Ева в плът, пред мене застана невестествената Ева — плътският страстен помисъл, който обещава сладост, ала при вкусване е всякога горчиво питие.

Заслужено изгонен бе Адам от рая, понеже не опази едничка Твоя заповед, Спасителю; а как ли трябва да пострадам аз, задето всякога презирам Твоите животворни слова?

Като Каин извърших убийство — оживих плътта и самоволно станах убиец на душевната съвест, воювайки против нея чрез моите зли дела.

Иисусе, не подражавах на Авеловата праведност; никога не Ти принесох приятни дарове, нито божествени дела, нито чиста жертва, нито невинен живот.

Ние, нещастна душо, като Каин, принесохме на Създателя на всичко порочна жертва — нечисти дела и непотребен живот, затова сме и осъдени.

Като оживи глината, Грънчарю, Ти я направи плът и кости и вложи в нея дихание и живот. Но, Творецо мой, Изкупителю мой и Съдия, приеми ме каещия се.

Спасителю, аз разкривам пред Тебе сторените от мен грехове и раните на душата и тялото ми, които вътрешните убийствени помисли разбойнически ми нанесоха.

Спасителю, макар и да съгреших, но аз зная, че Ти си човеколюбив: наказваш състрадателно и милваш с гореща любов, гледаш на плачещия и бързаш, като Баща, да призовеш блудния.

Мен, падналия ничком пред Твоите двери, Спасителю, поне на старост не ме захвърляй безплоден в ада, но като човеколюбив, преди края прости ми греховете.

Аз съм нападнатият от разбойници — от моите помисли, сега съм цял пребит от тях и цял съм изранен. Но Сам, Христе Спасителю, ела и изцели ме!

Щом ме видя, отмина ме свещеникът; а и левитът, съзирайки ме гол и бедстващ, ме презря; но Ти, Иисусе, възсиял от [Дева] Мария, за мен се застъпи и дай ми милост!

Агнецо Божий, Който вземаш греховете на всички — сними от мене тежкото греховно бреме и като милосърден, дай ми сълзи на умиление.

Време е за покаяние, при Тебе ида, мой Създателю, сними от мене тежкото греховно бреме и като милосърден, дай ми сълзи на умиление!

Не се гнуси от мене, Спасителю, не ме отхвърляй от Лицето Си, вземи моето тежко греховно бреме и като милосърден дай ми прошка за греховните падения.

Спасителю, прости ми всичките мои прегрешения — волни и неволни, явни и тайни, знайни и незнайни и като Бог ме очисти и спаси.

От ранна младост, Христе, нарушавах Твоите заповеди; потънал в страсти, бях нехаен и в униние живеех. Затова викам към Тебе, Спасителю: поне в края на живота ми спаси ме!

Спасителю, богатството си разпилях в разпътство и съм лишен от плодове на благочестието; и като страдам от глад, аз викам: Отче на милостите, побързай и над мене се смили!

Иисусе, пред Тебе падам: съгреших пред Теб, смили се над мен, сними от мене тежкото греховно бреме и, като милосърден, дай ми сълзи на умиление.

Не влизай в съд с мене, недей да претегляш делата ми, да изследваш думите ми, да изобличаваш стремленията ми; но презри по щедростта Си злите ми дела и ме спаси, Всесилни.

Друг канон на преподобната наша майка Мария Египетска — на същия глас и със същия ирмос — чийто акростих е: „Ти, преподобна Марийо, помагай“.

Припев: Преподобна майко Марийо, моли Бога за нас!

Ти ми дарувай светозарна благодат от Божия небесен промисъл, та да избегна мрака на страстите и усърдно да възпявам прекрасните подвизи, Марийо, на твоя живот!

Преподобна майко Марийо, моли Бога за нас!

Като се покори на Христовия божествен закон, ти изостави необузданите стремления към удоволствията и пристъпи към Христа, и с всецяло благоговение изпълни всички добродетели като една.

Преподобни отче Андрее, моли Бога за нас!

С твоите молитви избави ни, Андрее, от позорните страсти и молим се, славни, яви сега нас, които с вяра и любов те възпяваме, участници в Царството Христово.

Слава: Троице вечносъществуваща, на Която като на Бог Един се кланяме, сними от мене тежкото греховно бреме и като благосърдечна, дай ми сълзи на умиление!

И сега: Богородице, надеждо и застъпнице на ония, които те възпяват, сними от мене тежкото греховно бреме и като чиста Владичица, приеми ме в покаяние.

Песен 2.

Ирмос: Чуй, небе, и аз ще заговоря и Христа ще възпея, дошъл в плът от Дева.

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Чуй, небе, и аз ще заговоря, чуй, земьо, гласа на каещия се пред Бога и възпяващия Го.

Погледни към мене, Боже Спасителю мой, с Твоето милостиво око и приеми моята гореща изповед.

Единствен аз пред Тебе повече от всички хора съгреших: но като Бог, Спасителю, смили се над Твоето създание.

Буря от зло бушува в мене, премилостиви Господи: но както на Петър, и на мене подай ръка.

И аз пред Тебе сълзите на блудницата проливам, Милостиви: Спасителю мой, очисти ме по Твоето добросърдечие.

С услаждане от страстите душевната си красота превърнах в мрак и целия си ум докрай превърнах в пръст.

Раздрах първоначалната одежда, що бе ми изтъкал Създателят в началото и гол лежа сега.

Навякох дрипавата дреха, която с коварен съвет ми изтъка змията и цял съм в срам.

Погледнах красотата на дървото и моят ум се прелъсти, затуй сега лежа без дреха и цял съм в срам.

Всички господари на страстите превиваха гърба ми и вършеха безспир над мене беззаконията си.

Аз погубих първосъздадената моя красота и благообразие, и сега лежа гол и се срамувам.

Грехът ми шиеше кожена дреха, след като сие от мене предишната одежда, от Бога изтъкана.

Обвит съм с дрехата на срама като с листа от смокиня — за изобличение на моите самоволни страсти.

В срамна дреха се облякох, позорно окървавена от струите на живота, отдаден на страсти и наслаждения.

Дрехата на плътта си оскверних, Спасителю, и Твоя образ и подобие очерних в мене.

Попаднах в мъката на страстите и вещественото тление, и оттогава досега врагът ме измъчва.

Като предпочетох, поради невъздържанието си, любовта към вещественото и привързаността към притежанията в живота, аз, Спасителю, сега се превивам под тежко бреме.

Аз украсих плътския кумир с пъстро облекло от гнусни помисли и сега съм осъден.

Като се грижех усърдно само за външното украшение, аз пренебрегнах устроената по Божия образ обител.

Приех върху си безобразния печат на страстите и красотата на ума погубих в похотливите стремления.

Спасителю, чрез страстите си аз погребях красотата на първосъздадения образ — нея Ти потърси като [изгубената] драхма и намери.

Съгреших — викам към Тебе като блудницата — съгреших единствен аз пред Тебе, приеми, Спасителю, от мене, сълзи наместо миро.

Подхлъзнах се като Давид и паднах в блуд, и оскверних се, но, Спасителю, умий и мене със сълзи.

Очисти, Спасителю, — като митаря викам към Тебе — очисти ме, защото аз съгреших пред Тебе тъй, както никой от чедата Адамови не е съгрешавал.

Нито сълзи, нито покаяние, нито умиление няма у мене, но Самичък Ти, Спасителю, като Бог, ми дарувай това.

Господи, Господи, не затваряй в оня час пред мене Твоята врата, но отвори я за мене, каещия се пред Тебе.

Човеколюбецо, Който желаеш спасението на всички! Призови ме и, като Благ, приеми мене, каещия се.

Спасителю, чуй стенанията на душата ми и приеми сълзите на очите ми и ме спаси.

Пресвята Богородице, спаси ни!

Пречиста Богородице Дево, единствена възпявана от всички, усърдно се моли да се спасим!

Ирмос: **В**ижте, вижте, че Аз съм Бог, Който в древност като дъжд излях манната и в пустинята източих за Моя народ вода от камъка чрез едничката Моя десница и сила.

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

„**В**ижте, вижте, че Аз съм Бог!“ Слушай внимателно, душо моя, Господа, казващ това: отстрани се от предишния грях и се бой от Господа, като от неподкупен Съдия и Бог.

На кого си се уподобила, душо многогрешна? Точно на древните Каин и Ламех, понеже с камъните на зли дела съсипа тялото си и уби ума си с безсловесни желания.

Ти, душо, премина покрай всички преди Закона, ала нито се оприличи на Сит, нито подражава на Енос, ни на Енох чрез духовно преселване, нито на Ной, но си остана чужда за живота на праведните.

Ти сама, моя душо, си отвори бездната с гнева на своя Бог и с потоп удави — както Той земята, — тялото, делата и живота си, и остана извън спасителния ковчег.

„**А**з убих мъж — казваше Ламех с плач и ридание — и си причиних рана, убих младеж и си причиних струпей“. А ти, о, моя душо, изобщо не трепериш, макар да си изкаляла плътта си и осквернила ума си.

О, как станах ревнител на Ламех, древния убиец, като убих душата си, както той уби мъжа, ума си, както той — младежа, тялото си, както убиецът Каин погуби брата си, със собствените сладострастни устреми.

Стълб ти намисли да иззидаш, душо, и твърда основа щеше да поставиш на похотите си, ако Творецът не беше възпрял твоите замисли и не бе съборил нàземи хитрите ти кроежи.

Покрих се с рани и язви: ето ги вражите стрели, пронизали душата ми и тялото ми, ето ги струпейте, гнойните рани, омрачението — викат язвите на самоволните ми страсти.

В древност Господ прати като дъжд огън от Господа, за да изгори отвратителното беззаконие на содомляните, а ти, душо, сама си разпали геенския огън, в който ще гориш.

Разберете и вижте, че Аз съм Бог, Който изпитва сърца, обуздава мисли, изобличава дела, изпепелява като с огън грехове и защитава сирак, унизен и беден.

Преподобна майко Марийо, моли Бога за нас!

Тънейки в бездната на злото, ти, Марийо, ръцете си протегна към щедрия Бог и Той — както на Петър човеколюбиво — простря към теб божествена ръка, всячески искайки да се обърнеш.

Преподобна майко Марийо, моли Бога за нас!

С цялото си усърдие и любов ти прибягна към Христа, като напусна първия греховен път и обитаваше в непроходимите пустини, и в чистота изпълняваше Неговите божествени заповеди.

Преподобни отче Андрее, моли Бога за нас!

Да видим, да видим, душо, човеколюбието на [нашия] Бог и Владика — та да паднем ничком пред Него, като викаме: по молитвите на Андрей, Спасителю, помилвай ни!

Слава: Безначална, несътворена Троице, неразделна Единице, приеми ме каещия се, спаси ме, съгрешилия — аз съм Твое създание, не ме презирай, но пощади ме, избави ме от осъждането на огън.

И сега: Пречиста Владичице, Богородителко, Надежда на прибягващите към Тебе и Пристан за обзетите от буря, с Твоите молитви склони на милост и към мене милостивия Твой Създател и Син.

Песен 3.

Ирмос: Върху непоклатимия камък на Твоите заповеди, утвърди, Христе, моите мисли.

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Огън от Господа в древност Господ изсипа и земята содомска изпепели.

В планината се спасявай, душо, като древния Лот и бързай към Сигор.

Бягай от пламъците, душо, бягай от огъня содомски, бягай от унищожавация пламък Божий.

Изповядвам Ти се, Спасителю: съгреших, съгреших пред Тебе, но облекчи, прости ми като благосърдечен.

Съгреших пред Тебе едничък аз, съгреших повече от всички, Христе Спасителю: не ме презирай!

Ти си добрият Пастир, потърси мене, агнето, и не презирай мене, заблудения.

Ти си моят пресладък Иисус, Ти си моят Създател: в Тебе, Спасителю, ще бъда оправдан.

Пресвята Троице, Боже наш, слава на тебе!

Троичен: Троице, Единице, Боже! Спаси ни от заблуди, от изкушения и от опасности.

Богородичен: Радвай се, приела Бога в себе си утробо, радвай се, Престоле Господен, радвай се, Майко на нашия Живот!

Ирмос: Утвърди, Господи, колебаещото се мое сърце върху камъка на Твоите заповеди, защото Ти единствен си Свят и Господ.

В Тебе, Победителя на смъртта, аз намерих Извор на живота и преди да умра, аз от сърце викам към Тебе: съгреших, очисти ме и ме спаси.

Спасителю, аз подражавах на разблудните Ноеви съвременници и наследих тяхното осъждане: да бъда погълнат от потопа.

Съгреших, Господи, съгреших пред Тебе, очисти ме, защото няма между хората грешник, когото да не съм надминал със своите прегрешения.

Ти подражава, душо, на бащиния убиец Хам: ти не прикри срамотата на ближния, като се върна гледайки назад.

Ти, окаяна душо, не наследи Симовото благословение, нито, подобно на Яфет обширно владение на земята — прошка на греховете.

Излез от земята Харан, душо моя, излез от греха и иди в земята, където извира вечноживо нетление и която Авраам наследи.

Ти си слушала, душо моя, как в старо време Авраам остави бащината си земя и стана скитник. Подражай на неговата решителност.

Патриархът, като угости Ангелите под Мамврийския дъб, обещание придоби на старост, като улов.

Като узна, бедна моя душо, как Исаак тайнствено е принесен в нова жертва всесъжение на Господа, подражай на неговата решителност.

Ти си слушала, душо моя, как Измаил бе прогонен, като рожба на робиня. Внимавай, прочее, да не претърпиш и ти нещо подобно заради сладострастието си.

Ти, душо, заприлича на древната египтянка Агар, понеже драговолно се превърна на робиня и роди нов Измаил — дързостта.

Ти знаеш, душо моя, за явената на Яков стълба от земята до небето: защо тогава не положи благочестието за крепка основа?

На Божия свещеник и усамотения цар Мелхиседек — подобие Христово, житие в мир сред човеците, — [душо] подражай!

Не ставай стълб от сол, о, душо, обръщайки очи назад; нека те плаши примерът содомски, а ти бягай за спасение нагоре, към Сигор.

Бягай душо моя, като Лот, от пожара на греха, бягай от Содом и Гомор, бягай от огъня на всяко безсловесно желание.

Господи, викам към Тебе, помилвай, помилвай ме, когато дойдеш с Твоите Ангели да въздадеш на всички според достойнството на техните дела.

Недей отхвърля, о, Владико, моленията на възпяващите Те, но яви Твоята милост и на тия, които с вяра просят, дай прощение.

Преподобна майко Марийо, моли Бога за нас!

От бурята и мощните вълни на грехове обзет съм, майко; но ти сама сега ме избави и доведи в пристанището на божественото покаяние.

Преподобна майко Марийо, моли Бога за нас!

Възнеси и сега, преподобна, чрез твоите молитви към милостивата Богородица рабската ми молба и отвори ми вход към Бога.

Преподобни отче Андрее, моли Бога за нас!

С твоите молитви дари и на мене прошка на греховете, Андрее, предстоятелю на Крит, защото ти изрядно въвеждаш в тайната на покаянието.

Слава: Проста, несъздадена Троице, безначално естество, възпявано в три Ипостаси, спаси нас, които с вяра се прекланяме пред Твоето могъщество.

И сега: Без мъж си родила във времето Син, [роден] от предвечен Отец, Богородице — о дивно чудо! — и си Го кърмила, пребъдвайки Дева.

Ирмос: Утвърди, Господи, колебаещото се мое сърце върху камъка на Твоите заповеди, защото Ти единствен си Свят и Господ.

Ектения: Следват седални, които се четат от йерея:

Богообразни светилници, Спасителиви Апостоли, просветете ни в житейската тъма, та да ходим благообразно през деня, като избягваме със светлината на въздържанието нощните страсти, и да видим с радост светлите Христови страдания.

Слава, друг седален, осми глас: Богоизбрани дванадесточислени Апостоли, принесете сега молитва на Христа да изминем всички попрището на поста, като с умиление се молим и усърдно се трудим над добродетелите, и така, принасяйки слава и възхвала, да посрещнем и видим славното възкресение на Христос Бог.

И сега, богородичен: Богородице, моли заедно с Апостолите непостижимия Бог Син и Слово, Който се роди от Тебе неизразимо, непостижимо за ума, да даде чист мир на вселената, преди края да ни даде

прошка на съгрешенията и поради преголямата Си благост да удостои с Небесното царство нас, Твоите раби.

Следва трипеснец: четвърта песен от триодните трипеснеци, подир която започва четвърта песен на Великия канон.

Песен 4.

Ирмос: Чу пророкът за Твоето идване, Господи, и се уплаши, че ще се родиш от Дева и на човеците ще се явиш, и казваше: „Чух вестта за Теб и се уплаших”: слава на Твоето всемогъщество, Господи!

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Творенията Твои не отхвърляй, не изоставяй Твоето създание, праведни Съдия, макар и сам, като човек да съгреших повече от всеки друг човек, но Ти, Човеколюбецо, като Господар на всичко, имаш власт да прощаваш греховете.

Приближава се крайт, душо, приближава се, а ти нехаеш, нито се приготвяш; ето, времето намалява, стани, Съдията е близо до вратите! Като сън преминава, като цвят увяхва времето на живота, защо се суетим напразно?

Пробуди се, о, душо моя! Мисли си за делата, що си сторила, пред погледа си ги тури и нека потекат

сълзите ти — смело изповядай пред Христа делата и мислите си, за да бъдеш оправдана!

Няма, Спасителю, в живота грях, нито деяние, ни зло, с които да не съм съгрешил било с ум, слово или съчувствие, с намерение, с мисъл или с дело, тъй както никой друг никога не е съгрешавал.

Затова и съм осъден, затова и съм разобличен, окаяният аз, от съвестта си, от която няма нищо по-строго на света: Съдия, Избавителю мой, Ти, който знаеш всичко, пощади и избави, и спаси ме, Твоя раб.

Стълбата, която в древност видя Великият сред патриарсите, е указание, душо моя, за възходването чрез дела и за възшествието с разум — и тъй, ако искаш да живееш в деятелност, разумност и съзерцание — обнови се.

Патриархът претърпя заради лишението дневния зной и понесе нощния мраз, трупайки всекидневни придобивки; пасеше стадото, трудеше се и работеше, за да събере две жени.

Под две жени разбирай деяние и разум в съзерцанието, многодетната Лия [разбирай] като деяние, а многострадалната Рахил — като разум, защото, душо, без трудове нито в деянието, нито в съзерцанието не ще успееш.

Бодърствай, душо моя, бъди доблестна, както в древност Великият от патриарсите, та да придобиеш деяние и разум, за да станеш ум, виждащ Бога, и в съзерцание да проникнеш в свещения мрак, и да получиш големи съкровища.

Великият сред патриарсите, като роди дванадесетимата патриарси, тайнствено ти представи, душо моя, стълбата на деятелното възлизане, като премъдро нареди своите деца като стъпала, а своите стъпки [по тях] — като възлизане нагоре.

Душо, ти подражаваше на омразния Исав и отдаде на своя прелъстител първородството на първоначалната красота и се лиши от бащинското благословение, и, окаяна, падна двойно — и с делата и с ума си: затова сега покай се!

Исав бе наречен Едом, поради крайната си любодейна похот към жените: понеже непрестанно се разпалваше в невъздържание и се сквернеше в сладострастие, Едом бе той назован, което значи: разпаленост на грехолюбивата душа.

Макар и да си чувала, душо моя, за Иов, който на сметището бе оправдан, ти не показва ревност към мъжеството му, ти нямаше твърда решимост [да вършиш] всичко, което знаеш и чрез което бе изпитана, но прояви нетърпеливост.

Тоя, който преди седеше на престол, сега лежи в сметта гол и изранен; който имаше много деца и беше знатен, изведнъж стана бездетен и бездомен: [но] той прие сметището като палат, а раните си като бисери.

Човекът, който бе облечен в царски сан, с венец и багреница, човек многоимотен и праведен, живеещ всред несметни богатства и стада, внезапно се лиши и от богатство, и от слава и от царство и стана сиромаш.

Макар да беше праведен и повече от всички непорочен, той не избегна уловката и примката на лукавия; а ти, окаяна душо, какво ще сториш ти, грехолюбива, ако те сполети внезапно нещо неочаквано?

Тялото ми е осквернено, духът ми е изкалян, цял съм изранен. Но като Лекар, Христе, изцели и двете чрез покаянието ми; умий ме, очисти и ме яви почист и от снега, Спасителю мой!

Твоето тяло и кръв Ти, [Боже-] Слово, при разпятието Си принесе в жертва за всички: тялото — за да ме обновиш; кръвта — за да ме умиеш, а дух си предал, за да ме заведеш, Христе, при Твоя Отец.

Ти устрои спасение посред земята, Щедри, за да се спасим. Ти доброволно се разпъна на дървото.

Заклученият Едем се отвори, всяка твар на небето и земята и всички спасени народи Ти се покланят.

Купел да ми бъде кръвта из ребрата Ти и питие, от което извира вода на прощение, та двойно да се очистя — с пиене и с помазване: като помазване и питие, [Боже] Слово, са Твоите животворни слова.

Изгонен съм от чертога, изхвърлен съм и от брачния пир, и от вечерята; светилникът ми, лишен от елей, угасна; докато на сън се предавах, чертогът беше заключен, вечерята свърши: а аз, с вързани ръце и нозе, съм изхвърлен навън.

Като чаша прие Църквата Твоите животворни ребра, от които за нас ти, Спасителю наш, изля двойни струи — на прошка и на разумност — изобразяващи двата Завета, стария и новия.

Животът ми е кратковременен и пълен с горчиви и зли дела, но приеми ме в покаяние и призови ме чрез знание, та да не стана плячка, ни храна на чужденеца. Сам, о, Спасителю, над мене се смили!

Високопарен съм сега в словата, сърцето ми кораво е — напусто и навсуе; не ме осъждай с фарисея, Правосъдни, но дай ми повече от всичко смирението на митаря, едничък Щедри, и причисли ме с него.

Извърших грях, за зло употребих съда на плътта си, зная, Щедри! Но в покаяние ме приеми и призови ме чрез знание, та да не стана плячка, ни храна на чужденеца. Сам, о, Спасителю, над мене се смили!

Сам идол бях на себе си чрез страстите, вредейки на душата си, Щедри! Но в покаяние ме приеми и призови ме чрез знание, та да не стана плячка, ни храна на чужденеца. Сам, Спасителю, над мене се смили!

Гласа Ти не послушах, не постъпвах по Писанието Твое, Законодателю! Но в покаяние ме приеми и призови ме чрез знание, та да не стана плячка, ни храна на чужденеца. Сам, Спасителю, над мене се смили!

Преподобна майко Марийо, моли Бога за нас!

Като си се устремила в плът към живота на безплътните, преподобна, приела си наистина велика благодат от Бога; крепко се застъпвай за тия, които те почитат; затова те молим: избави ни с твоите молитви от всякаква напасть.

Преподобна майко Марийо, моли Бога за нас!

Пропаднала на дъното на крайни безобразия, ти бе необузdana; ала обзета от възвишен помисъл, ти преславно възлезе на върха на добродетелите чрез крайни подвизи, Марийо, като учуди даже ангелското естество.

Преподобни отче Андрее, моли Бога за нас!

Андрее, похвала на отците, като предстоиш пред пребожествената Троица, не преставай да се молиш с молитвите си да се избавим от мъки ние, които с любов призоваваме тебе, всеблажени, божествени предстоятелю и украшение на Крит.

Слава: По естество неразделим и по Лица несливаем, Теб, Троичен Един Боже, богословя, като Един царуващ и съвместно Владеещ, на Тебе пея песента велика, във висините възпявана тройствено.

И сега: И раждаш и пак си Дева, като и в двете състояния оставаш девица по естество: от Теб Родилият се обновява законите на естеството и ражда Го утробата без болка. Където Бог поиска, там законът на естеството се разтрогва, защото Бог върши всичко, каквото пожелае.

Песен 5.

Ирмос: Човеколюбецо, моля Ти се, просвети мене, който от нощен час в молитва подранявам, и настави ме с повеленията Твои, и научи ме, Спасителю, да върша Твоята воля.

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Живота си преминах в непрестанна нощ, понеже нощта греховна за мене бе тъма и гъста мъгла. Но направи ме, Спасителю, син на деня.

Подобно на Рувим и аз окаяният извърших престъпно и незаконно дело пред Всевишния Бог, като оскверних леглото си, както Рувим оскверни бащиното си ложе.

Изповядвам се пред Тебе, Христе Царю, съгреших, съгреших, както в древност братята, които продадоха Йосиф – плода на чистотата и целомъдрието.

Душата праведна бе вързана от сродниците си и възлюбения бе продаден в робство, като предобраз на Господа; а ти, душо, цяла си се продала на своите пороци.

На праведния и целомъдрен ум на Йосиф подражай, окаяна и жалка душо, и недей се осквернява като следваш незаконно скотските си стремления.

Макар и в ямата да поживя някога Йосиф, Владико Господи, той бе предобраз на Твоето погребение и възкресение: а аз ще мога ли някога да Ти принеса нещо подобно?

Слушала си, душо, за кошницата с Моисей, която в древност се носеше по речните води от вълните, бягайки от горчивата развързка на Фараоновия замисъл.

Нещастна душо, ако си чувала за бабите, които в древност изтребвали делото на целомъдрието —

новородените момчета, то сега, подобно на великия Моисей, бозай премъдрост.

Египтянина, поразил ума, ти, окаяна душо, не си убила, както постъпи великият Моисей; кажи тогава, как чрез покаяние ще се вселиш в пустинята без страсти?

В пустинята засели се великият Моисей: иди, прочее, душо, и подражай на неговото житие, та и ти да съзерцаваш къпината на богоявлението.

Представяй си жезъла на Моисей, душо, който удари морето и сгъсти глъбината му, като образ на божествения Кръст, с чиято помощ и ти можеш велики дела да извършиш.

Аарон принасяше на Бога непорочен и истинен огън, а Офни и Финеес, като теб, душо, принасяха чуждо на Бога, осквернено житие.

Колко ожесточен по нрав станах с душа и с тяло, — като Янний и Ямврий горко робуващи на фараона, — и умът ми бе погълнат, но, Владико, помогни ми!

Ума си потопих в калта, окаян аз, но моля Ти се, Владико, умий ме в къпалнята на моите сълзи и одеждата на моята плът направи снежнобяла.

Когато изпитвам делата си, намирам, че с греховете си аз съм надминал всички човеци, защото съм грешил с разумно съзнание, а не по незнание.

Пощади, Господи, пощади Своето създание: съгреших, прости ми, защото само Ти си чист по естество и освен Тебе никой друг не е без порок.

Заради мене Ти, бидейки Бог, си приел моя образ и си извършил чудеса — изцерявал си прокажени, укрепявал си разслабени, спрял си кръвотечението на кръвоточивата чрез допир до дрехата Ти.

Окаяна душо, подражай на кръвоточивата, притичай, хвани края на Христовата дреха, за да се избавиш от рани и да чуеш от Него: “Твоята вяра те спаси”.

Душо, подражай на прегърбената! Ела, падни в нозете Иисусови, да те изправи Той и да можеш да ходиш право по пътеките Господни.

Макар и да си Кладенец дълбок, Владико, ала вода ми дай от недрата Си пречисти, та пиейки, да не жадувам нивга вече, като Самарянката, защото Ти си изворът на живите води.

Сълзите да ми бъдат Силоам, Владико Господи, та да умия и аз гледеца на сърцето си и Тебе да съзра с ума си, Светлина предвечна!

Преподобна майко Марийо, моли Бога за нас!

С желание безмерно ти, пребогата [майко], пожела да се поклониш на дървото на живота и жаждата ти беше утолена! Но удостой и мене да се сдобия със славата небесна!

Преподобна майко Марийо, моли Бога за нас!

След като премина река Йордан, ти се сдоби с покой безболезнен, като избяга от сладострастието на плътта, от което и нас избави, преподобна, чрез твоите молитви.

Преподобни отче Андрее, моли Бога за нас!

С голяма любов и със страх те моля, премъдри Андрее, като избран и преизряден сред пастирите — по твоите молитви да получа спасение и вечен живот.

Слава: Теб, Троице, прославяме — Единия Бог: Свят, Свят, Свят си Отче, Сине, и Душе, просто Същество, Единица, на Когото вечно се покланят.

И сега: От тебе, нетленна, безмъжна Майко Дево, в моето естество се облече Създателят на вековете Бог и съедини със Себе Си човешкото естество.

Песен 6.

Ирмос: От все сърце извиках към щедрия Бог и Той ме чу от ада преизподен и от погибел живота ми изведе.

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Спасителю, искрено Ти принасям сълзите на очите си и въздишките от дълбините на сърцето си, което вика: Боже, съгреших пред Тебе, очисти ме!

Душо, ти се отдалечи от твоя Господ, като Датан и Авирон, ала извикай от преизподния ад: Господи, пощади! — за да не те погълне земната пропаст.

Като разсвирепяла юница ти, душо моя, се уподоби на Ефрем; но окрили ума си с дела и съзерцание, и опази живота си, както сърна се пази от примки.

Нека Мойсеевата ръка ни увери, душо моя, как може Бог да избели и очисти прокажения живот, и не се отчайвай за себе си, макар и да си прокажена.

Вълните на моите грехове, Спасителю, се върнаха и ненадейно ме покриха, както в древност вълните на Червеното море покриха египтяните и военачалниците им.

Неразумен избор, душо, ти направи, както древният Израил: ти безразсъдно предпочете сластолюбивото пресищане със страстите пред манната божествена.

Ти, душо, предпочете подобните на кладенците хананейски помисли пред извора от камъка, отдето реката на премъдростта излива, като от чаша, струите на богословието.

Свинското месо, котлите и египетската храна ти, душо моя, си предпочела пред небесната храна, както това стори безразсъдният народ в пустинята.

Когато, Спасителю, Твоят раб Моисей удари с жезъла о камъка, тогава той нагледно изобразяваше Твоите животворни ребра, от които всички ние черпим питието на живота.

Изследвай, душо, и прегледай като Иисус Навин, каква е обещаната земя и засели се в нея чрез спазване на Закона.

Вдигни се и воювай срещу плътските страсти, както Иисус — срещу Амалик и гаваонците, като всякога побеждаваш измамните помисли.

Бог заповядва, душо: прекоси течащото естество на времето, както в древност ковчегът премина Йордан и завладей обещаното.

Както спаси Петър, зовящ: „Спаси ме!“, побързай, Спасителю, и мен да избавиш от звяра, като протегнеш ръката Си и да ме изведеш от глъбината на греха.

Пристанище тихо Те зная, Владико, Владико Христе! Побързай да ме избавиш от непроходимите дълбочини на греха и отчаянието.

Спасителю, аз съм оная царска драхма, която в древност Ти изгуби, но, о, [Боже] Слово, като

запалиш светилника на Твоя Предтеча, подири и намери Своя образ.

Преподобна майко Марийо, моли Бога за нас!

За да угасиш жарта на страстите, ти непрестанно си проливала сълзи, Марийо, с пламенееща душа: дарувай и на мене, твоя раб, такава благодат!

Преподобна майко Марийо, моли Бога за нас!

Безстрастие небесно си приела чрез най—прекрасно на земята житие, о, майко; затуй моли се и ония, които те възпяват, от страстите да се избавят!

Преподобни отче Андрее, моли Бога за нас!

Като зная, че си пастир и предстоятел на Крит и молитвеник за целия свят, прибягвам [към тебе], Андрее, и викам: избави ме, отче, от гълбините на греха.

Слава: Аз съм Троица проста и неделима, разделена по Лица, и Единица, съединена по естество, — така свидетелстват Отец, Син и Божественият Дух.

И сега: Твоята утроба, Богородице, ни роди Бога, Който прие нашия образ. Него, прочее, моли, като Създател на всички, да бъдем оправдани по твоите молитви.

Ирмос: От все сърце извиках към щедрия Бог и Той ме чу от ада преизподен и от погибел живота ми изведе.

Ектения:

Кондак, глас 6.

Душо моя, душо моя! Стани, защо спиш? Краят се приближава и ще изпаднеш в смут. Пробуди се, прочее, за да те пощади Христос Бог, Който е навсякъде и всичко изпълва.

Икос (чете се от йерея):

Виждайки че Христовата лечебница е отворена и от нея извира здраве за Адам, дяволът пострада, бе поразен и като изпадна в беда, зариде и извика на другарите си: що да сторя на Марииния Син, убива ме Витлеемецът, Който е навсякъде и всичко изпълва.

Следват Блаженствата със стихове към тях.

Песен 7.

Ирмос: Съгрешихме, беззакония и неправди вършихме пред Тебе: нито спазихме, нито изпълнихме това, което Ти ни беше заповядал: ала докрай не ни оставяй, Боже на отците ни.

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Съгреших, върших беззакония и отхвърлих Твоята заповед, тъй като съм в грехове роден и към своите

рани прибавих още рани: но Сам Ти, Боже на нашите отци, помилвай ме, като милосърден.

Пред Тебе, мой Съдия, изповядах тайните на сърцето си: погледни на моето смирение, виж и скръбта ми, обърни внимание сега и на моето осъждане и ме помилвай, Боже на нашите отци, като милосърден.

В древност Саул изгуби ослиците на баща си и заедно с вестта за тях неочаквано получи царство. Внимавай, прочее, душо, и не предпочитай своите скотски похоти пред Царството Христово.

Душо моя! Макар богоотецът Давид и да съгреша двойно, когато бе пронизан от стрелата на прелюбодейството и поразен от копието на мъките на съвестта заради убийството, ала ти страдаш от много по-тежки дела и своеволни страсти.

В древност Давид прибави към беззаконието беззаконие, съединявайки с убийството прелюбодейство, ала тозчас принесе и двойно покаяние; а ти сама, душо, си сторила ужасни грехове, без да се покаеш пред Бога.

В древност Давид написа като на икона песен, с която изобличи стореното от него дело, викайки: помилвай ме; пред Тебе Единия съгреших, Боже на всички, Сам ме очисти.

Когато волът се препъна, Оза само се допря до ковчега, возен върху талигата, и си навлече гнева

Божий. Избягвай, душо, неговата дързост и с благоговение почитай божествените неща.

Слушала си за Авесалом, как се опълчил срещу самата природа; знаеш гнусните му дела: как той обезчестил леглото на баща си Давид; ала и ти си подражавала на неговите страстни и похотливи стремежи.

Ти, душо, пороби на тялото достойнството си на свободна, защото като намери друг Ахитофел — врага, ти се поведе по съветите му, но тях сам Христос ги разпиля, за да можеш всячески да се спасиш.

Соломон — чудният и изпълнен с благодатта на премъдростта, — извърши в древност зло пред Бога и отстъпи от Него. На него, душо, ти се оприличи с живота си, достоен за проклятие.

От сладостта на страстите увличан, той се сквернеше, горко ми! — любителят на премъдростта, сега — любител на жени разблудни и отчужден от Бога. На него, душо, със срамното си сладострастие ти подражаваше.

На Ровоам, който не послуша бащиния си съвет, ти душо, подражаваше, а също и на твърде злия раб, Йеровоам, древния отстъпник. Но бягай от таква

подражание и викай към Бога: съгреших, смили се над мене!

Ти, душо моя, си проявила ревност към Ахавовите мерзости, уви! Ти стана жилище на плътските нечистотии и срамен съд на страстите, но въздъхни от дълбините си и изповядай пред Бога своите грехове.

В древност Илия дважди изгори по петдесет служители на Йезавел, след като за изобличение на Ахав погуби срамните пророци; а ти, душо, недей да подражаваш на двамата и бъди крепка.

Затвори се за теб небето, душо и глад по Бога те обзе, както някога Ахав, загдето не послуша думите на Тесвитянина Илия. Но ти подражай на Сарептската вдовица и нахрани душата на пророка.

Ти, душо, доброволно си натрупа греховете на Манася, като си издигна, като мерзки идоли, страстите и умножи негодуванието; но като подражаваш горещо на неговото покаяние, придобий умиление.

Падам в нозете Ти и Ти принасям вместо сълзи тия думи: “Съгреших, както не съгреши дори блудницата, и в беззаконие живях тъй, както никой друг на тоя свят! Ала смили се, о, Владико, над Своето създание и възвърни ме [от злото]!”

Погребах Твоя образ и Твоята заповед потъпках, помръкна цялата ми хубост — от страстите свещта угасна, о, Спасителю! Ала смили се и радостта — както Давид говори в песента си — ми върни!

Назад върни се, [душо] покай се, открий си тайните дела, разкрий ги на всезнаещия Бог: „Ти знаеш всички мои тайни, Спасителю единствен! Ала Сам ме помилвай — както Давид говори в песента си — по милостта Си!“

Стопиха се дните ми, както сънят на пробуждащия се, затуй на одъра си, като Езекия, аз лея сълзи, да ми се дадат още години да живея; но кой ли Исаия за теб ще се застъпи, душе, ако не Бог на всички!

Преподобна майко Марийо, моли Бога за нас!

Към Пречистата Божия Майка ти викна, отначало отбягна вилнежа на страстите, що насилно измъчват [душата], и в срам потопа врага, що те беше оплел: но дай помощ сега всред скърбите и на мен, Твоя раб!

Преподобна майко Марийо, моли Бога за нас!

Този, Когото възлюби, Когото избра, за Когото измъчи плътта си, Него — Христа, моли сега за рабите ти, та като излее над всички ни милост, мир и покой да дарува на тия, що Го почитат.

Преподобни отче Андрее, моли Бога за нас!

Отче Андрее, с твоите молитви ме утвърди върху камъка на вярата и като ме ограждаш с божествен страх, дай ми, моля те, покаяние и ме избави от примката на враговете, които ме дебнат.

Слава: Троице проста, неделима, единосъщна и едно естество — Светлини и Светлина, и три Свети и един Свят — така се възпява Бог Троица, но възпей и прославяй Живота и [трите] Животи, душо — Бога на всички.

И сега: Възпяваме Те, благославяме Те, на Тебе се покланяме, Богородителко, защото Ти роди Христа Бога — Единия от неразделната Троица и сама за нас, земните, отвори небесните жилища.

Следва песен осма от триодните трипеснеци, подир която започва осма песен на Великия канон.

Песен 8.

Ирмос: Този, Когото небесните войнства прославят и пред Когото херувимите и серафимите треперят — Него, всички същества и творения, възпявайте, благославяйте и превъзнасяйте във всички векове.

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Спасителю, помилвай съгрешилия, събуди моя ум да се обърне, приеми мене, каещия се, смили се над викащия: съгреших пред Тебе — спаси ме, живях в беззакония — помилвай ме!

Грабнатият с колесница Илия се качи с колесницата на добродетелите като на небето и се носеше по-горе от всичко земно. Размисляй, душо, за неговото възнасяне.

В древност Елисей раздели струите на Йордан на две с кожуха на Илия: а ти, душо моя, не си получила тая благодат заради своето невъздържание.

В стари времена като прие кожуха на Илия, Елисей се сдоби с двойна благодат от Господа; а ти, душо моя, не си получила тая благодат заради своето невъздържание.

В древност соманитянката добросърдечно угости праведника, а ти, душо, не си приела в своя дом нито

странник, нито пътник, поради което ще бъдеш изхвърлена от брачния чертог в ридание.

Ти, окаяна душо, всякога си подражавала на нечистия нрав на Гиезий; отречи се от неговото сребролюбие поне на старост, побегни от геенския огън, като отстъпиш от злите си дела.

След като подражава на Озия, ти, душо, двойно бе покрита с проказата му, защото мислиш за непристойни неща и вършиш беззакония. Захвърли онова, което имаш, и бързай към покаяние.

За ниневийците, каещи се пред Бога във вретище и пепел, душо, ти си слушала, ала не им подражаваше, но стана по-извратена от всички, съгрешили преди Закона и след Закона.

Душо, ти си слушала, как Йеремия е викал в нечистия ров към град Сион и е просил сълзи. Подражай на неговия плачевен живот и ще се спасиш.

Към Тарс побягна Йона, след като предвиди обръщането на ниневийците, защото знаеше като пророк как милостив е Бог и бе усърден пророчеството му да не се яви лъжливо.

Ти слушала си, душо, как Даниил в рова затворил устата на зверовете; ти узна как Азария с момците, чрез вяра угасиха жаркия пламък на пещта.

Всичко от Стария завет аз, душо, ти представих като пример: подражавай на боголюбивите дела на праведниците и бягай от греховете на лукавите човеци.

Правосъдни Спасителю, помилвай ме и ме избави от огъня, и от заплахата, която справедливо трябва да претърпя на Съда. Облекчи ме преди края, като ми дадеш добродетел и покаяние.

Като разбойника викам към Тебе: „Спомни си за мене!“ Като Петър плача горчиво: „Прости ми, Спасителю!“, като митаря стѐна; като блудницата проливам сълзи; приеми моето ридание, както прие на хананейката.

Изцели, Спасителю, гноенето на моята смирена душа; Единствен Лекарю, наложи ми пластир, елей и вино — дела на покаяние и умиление със сълзи.

На хананейката подражавам и викам към Сина Давидов: “Помилвай ме!“ Допирам се до Неговата дреха като жената, страдаща от кръвотечение; плача, както Марта и Мария над Лазар.

Изливайки до дъно стъкленицата със сълзи, както блудницата — върху главата Ти съда с миро, към Тебе викам като нея, дирещата милост, принасям Ти молба и прося да получа прошка!

Макар и никой да не е грешил пред Тебе като мен, но приеми и мен, Спасителю добросърдечен: със

страх се кая и с любов зова: „Пред Теб едничкия аз съгреших, помилвай ме, Милостиви!“

Пощади, Спасителю, създанието Си, като Пастир погиналия потърси, пред заблудения побързай, от вълка го изтръгни, стори и мен овца на пасбището сред овцете Твои!

Когато, о, Съдия, Ти седнеш като милосърден и страшната Си слава, Спасителю, явиш: о, колко страшно ще е! — пещта пламти, всички са в страх пред неподкупното Твое съдилище.

Преподобна майко Марийо, моли Бога за нас!

Майката на незалязващата Светлина те просвети и от тъмата те освободи на страстите; затуй, след като влезе в благодатта духовна, о, Марио, теб вярно хвалещите просвети!

Преподобна майко Марийо, моли Бога за нас!

Видял туй ново чудо, в благоговеен страх пред тебе, майко, стоеше божественият Зосима, понеже ангел в плът той виждаше и от боязън цял бе завладян, възпявайки Христа во веки.

Преподобни отче Андрее, моли Бога за нас!

Моля те, Андрее Критски, драгоценна славо, понеже имаш дръзновение пред Господа, като учител на покаяние и слава на преподобните моли се, та по твоите молитви да ми се снемат сега оковите на беззаконията ми.

Да благословим Отца и Сина, и Светия Дух — Господа!

Слава: Безначални Отче, събезначални Сине, Утешителю благ, Дух на правдата, Родителю на Словото, Слово на безначалния Отец, Душе жив и съзидаващ, Троице Единице, помилвай ме!

И сега: Като от пурпурна коприна, Пречиста, в Твоята утроба се изтъка духовна багреница, плътта Емануилова и затова като истинска Божия Майка те почитаме.

Хвалим, благославяме, покланяме се на Господа, като Го възпяваме и прославяме през всички векове.

И отново ирмос: Този, Когото небесните войнства прославят и пред Когото херувимите и серафимите треперят — Него, всички същества и творения, възпявайте, благославяйте и превъзнасяйте във всички векове.

Следва песен девета от триодните трипеснеци, подир която започва девета песен на Великия канон.

Песен 9.

Ирмос: Неизказано е рождеството от безсеменно зачатие; нетленен е плодът на несъчетаната с мъж Майка, защото Божието раждане обновява естеството. Затова всички родове, като Богоневестна Майка, православно Те величаем.

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Умът [ми] се покри с рани, тялото е цяло в болести, духът боледува, словото изнемогна, животът гасне, крайт е при вратата: какво ще правиш, окаяна моя душо, когато дойде Съдията да изпита делата ти?

Представих ти, душо, Моисеевата книга Битие и след това цялото [старо]заветно Писание, разказващо за праведните и неправедните. Но ти, душо моя, не на първите подражаваше, а на последните и съгреши пред Бога.

Законът изгуби сила, Евангелието — не [ти] въздейства, ти пренебрегна цялото Писание, пророците и всяко праведно слово изнемогнаха пред тебе. Твоите струпей, душо, се умножиха, без да има лекар, който да те изцери.

Привеждам ти [сега] примери от новозаветното Писание, душо, които пробуждат умиление у тебе: бъди ревнителка на праведниците и се отвърщай от примера на грешниците, и умилостивявай Христа с молитви, пост, чистота и непорочност.

Христос стана човек и призова към покаяние разбойниците и блудниците. Покай се, душо; на Царството вратата вече е отворена и първи в него влизат каещи се фарисеи, митарци и прелюбодейци.

Христос стана човек, стана ми причастен по плът и доброволно изпита всичко, което е свойствено на естеството, освен греха; с това Той ти даде, душо, пример и образец на Своето снизхождение.

Христос спаси мъдреците, призова към Себе си пастирите, от множествата младенци направи мъченици, прослави стареца и престарялата вдовица. На техните дела и живот, ти, душо, не си била ревнителка, но горко ти, когато бъдеш съдена.

Господ пости четиридесет дни в пустинята и накрая огладня, като показа в Себе Си човешкото естество. Не бъди ленива, душо, ако врагът се устреми върху ти, но чрез молитви и пост да бъде той отблъснат от нозете ти.

Христос бе изкушаван, дяволът Го изкушаваше, показвайки Му камъните, за да ги превърне в хляб; възкачи Го на планината, за да види в един миг

всички царства на света. Бой се, душо, от измамата, бодърствай и се моли на Бога всеки час.

Гургулицата, обичаща пустинята, гласът на викация, Христовият светилник викаше и проповядваше покаяние, а Ирод с Иродиада тънеха в беззакония. Гледай, душо моя, да не паднеш в примката на беззаконието, но възлюби покаянието.

В пустинята живееше Предтечата на благодатта и всички юдеи и самаряни, щом чуха, се стичаха да изповядват греховете си и се кръщаваха усърдно. На тях, обаче, ти, душо, не си подражавала.

Бракът е почтен и ложето му — непорочно, защото Христос ги благослови, като на брака в Кана яде по плът храна и превърна водата във вино, и с това яви първото Си чудо, та ти, душо, да се измениш.

Христос стегна разслабения, който взе своя одър, Той възкреси умрелия момък, сина на вдовицата, изцери слугата на стотника и, като се откри на самарянката, изобрази за тебе, душо, служенето на Бога с дух.

Господ изцери кръвоточивата чрез допирането ѝ до края на дрехата Му, очисти прокажените, на слепите възвърна светлината, сакатите изправи, глухите, немите и прегърбените изцери с една дума, за да се спасиш ти, окаяна душо.

Като изцеляваше болестите, Христос — Бог Слово, благовестеше на сиромасите, Той излекува сакатите, с митарите ядеше, с грешните беседваше и чрез допиране с ръка възвърна на Яйровата дъщеря душата, която вече беше я напуснала.

Митарят се спасяваше, блудницата живееше целомъдрено, а самохвалният фарисей бе осъден, защото първият викаше: „Бъди милостив към мене“, втората: „Помилвай ме!“, а фарисеят себе си възвеличаваше, говорейки: „Боже, благодаря Ти...“ и други безумни думи.

Закхей беше митар, но се спаси; Симон Фарисей се съблазни, а блудницата получи пълно опрощение от Онзи, Който има власт да прощава греховете — на нея, душо, побързай да подражаваш.

Не си проявила ревност, о, моя окаяна душо, като блудницата, която взе съда с мирото, със сълзи помазваше и с косите си отриваше нозете на Спасителя, Който разкъса свитъка с греховете ѝ.

Ти знаеш, душо моя, как бяха проклети градовете, на които Христос даде благата вест: бой се от тоя пример, да не пострадаш като тях, които Владиката сравни със содомляните и ги осъди на ад.

Недей изпада в още по-голяма мъка, о, душо моя, чрез отчаянието, но като си слушала за вярата на хананейката, чиято дъщеря бе излекувана чрез

Божието слово, и ти извикай отдън сърце: „Сине Давидов, спаси и мен!“ — тъй както тя зовеше към Христа.

Давидов Сине, милостив бъди, спаси ме и помилвай ме Ти, Който бесноватия със слово изцели! С глас милосърден, като на разбойника, кажи и на мене: „Истина ти казвам, с Мен ще бъдеш в рая, когато дойда в славата Си!“

Единият разбойник хулеше Те, а другият наричаше Те Бог, [макар] и двамата на кръста покрай Тебе да висяха; но, Милосърдни, като на верния Ти разбойник, който позна Те като Бог, и на мене отвори вратите на славното Си царство!

Потръпваше творението, докле Те гледаше разпънат, разпадаха се планини и камъни от страх, земята се тресеше с тях и адът опустяваше, а светлината дневна сливаше се с мрака, докле Те гледаше, Иисусе, прикован на Кръста!

Достойни плодове на покаяние недей от мен да търсиш, защото силата ми оскъдня; сърце във всяко време дай ми съкрушено, с духовна нищета, та тях, Спасителю единствен, да Ти принасям като приятна жертва!

Съдия мой и Сърцеведецо мой! Ти пак ще дойдеш с Ангелите да съдиш мирозданието цяло; тогава щом ме видиш с милосърден взор, о, Иисусе, пощади ме и

смили се над мене, който в греха надминах цялото човешко естество.

Преподобна майко Марийо, моли Бога за нас!

С необичайното си житие ти всички удиви: и ангелските множества и сборите човешки, като живя безплътно и надмогна естеството, — с такова житие, Марийо, като с нозе безплътни ти стъпи върху река Йордан и прекоси я.

Преподобна майко Марийо, моли Бога за нас!

Склони към милост нашия Създател, преподобна майко, над хвалещите те: да ни избави от злострадания и скърби, връхлитащи ни отвсякъде, та като се спасим от напастите, да величаем непрестанно Господа, Който те е прославил.

Преподобни отче Андрее, моли Бога за нас!

Андрее досточтими, отче преблажени, пастирю Критски! Не преставай да се молиш за ония, които те възпяват, та да се избавим от всеки гняв, скръб, гибел и прегрешения ние, които искрено почитаме твоята памет.

Слава: Възпяваме Те Единосъщна Троице, Триипостасна Единице, като славим Отца, величаем Сина и се покланяме на Духа — наистина една Природа, Бог, Живот и Живеещ, безкрайно Царство.

И сега: Пречиста Богородителко! Пази Твоя град, защото чрез Тебе той с вяра царува, пак в Тебе се и утвърждава; и побеждавайки чрез Тебе, той надмогва всяко изкушение, пленява воюващите [срещу него] и управлява подвластните му.

И веднага ирмос: Неизказано е рождеството от безсеменно зачатие; нетленен е плодът на несъчетаната с мъж Майка, защото Божието раждане обновява естеството. Затова всички родове, като Богоневестна Майка, православно Те величаем.